

Ochrana lidského plodu – abstrakt

Předkládaná stať zevrubně rozebírá rozsah a úroveň ochrany plodu v předpisech českého právního řádu a to s důrazem na její trestněprávní aspekty. V úvodu je předestřena stručná chronologie synopsí jednotlivých nejvýznamnějších nástrojů, které slouží cíli, jež konstituuje předmět diplomového tématu. Dotyčné instituty jsou v nutné minimální míře zasazeny i do kontextu několika klíčových mezinárodních smluv, s důrazem na zásadní ustanovení Úmluvy o biomedicíně, jejíž koncepce spoluurčila současnou podobu norem českého zdravotnického práva. Kusá zmínka, v podobě zařazené třetí kapitoly práce, je učiněna též o roli soukromého práva a jeho terminologické a obsahové vazbě k ostatním relevantním normám právního řádu.

Jádro práce tkví ovšem v oblasti práva trestního a proto je také její větší část věnována prostředkům, kterými garantuje ochranu lidského plodu trestní kodex. Nejedná se ovšem pouze o přehled vybraných trestných činů a jejich skutkových podstat, ale též o zdůraznění interpretačních a aplikačních souvislostí s ustanoveními obecné části zákona. Krátká, byť samostatná, kapitola je věnována vztahu trestního zákona a právních předpisů, na něž jeho normy obsahově odkazují, neboť právě v nich nalézáme legální definice pojmů s nimiž kodex pracuje a které tak konsekventně determinují jeho věcnou působnost. I proto je v textu opakovaně připomenuta aktuální komplexní novelizace českého zdravotnického práva i další referenční právní předpisy z hájemství medicínského práva. Při postupné analýze jednotlivých trestných činů jsou pak průběžně konfrontovány rozdílné interpretace jednotlivých ustanovení jurisprudencí a, v řídkých případech, kdy k danému problému existuje, je zmíněna i relevantní judikatura.

Precizní opověď na otázku po právní povaze plodu v obecné rovině v českém platném právu, kterou všechny popsané i naznačené problémy sugerují ovšem zůstává nezodpovězena, neboť případy právní regulace souvislostí lidské prenatální ontogeneze neřešil zákonodárce s jednotným záměrem, ale vznikaly postupně a, do určité míry, i autonomně. Nicméně i navzdory uvedeným problémům odpovídá česká právní úprava ochrany plodu úrovni běžné v ostatních demokratických státech a je v praktické aplikaci v zásadě funkční.